

Gamle begravelsesskikker

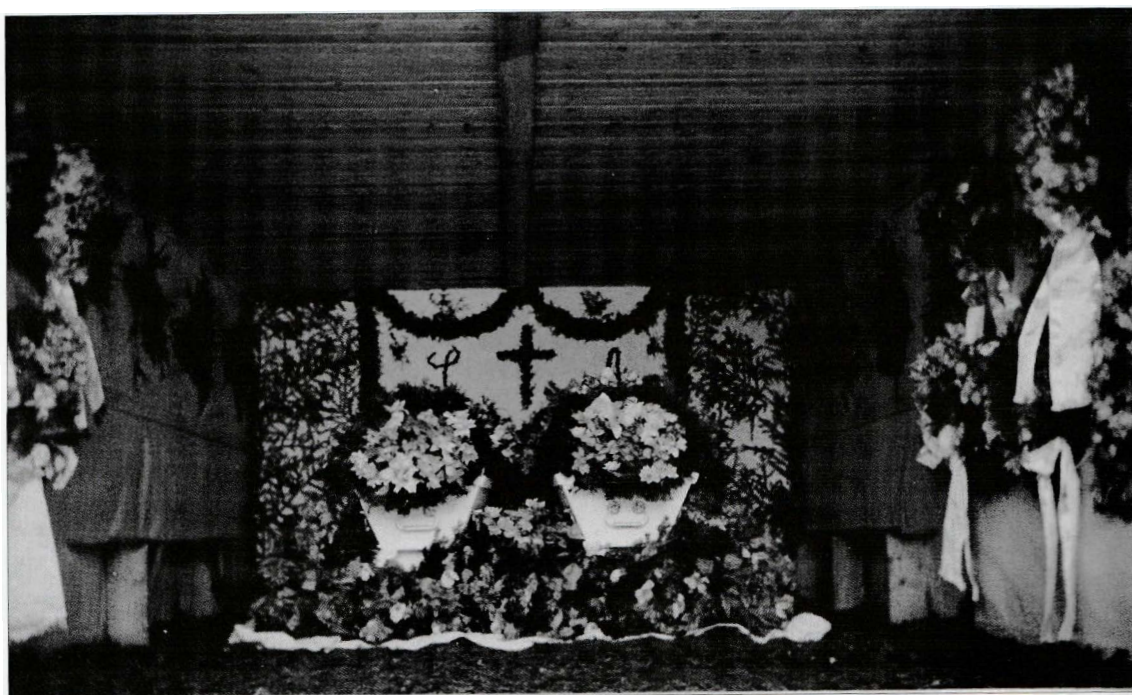
Begravelse for Sofie (f.1862) og Anton Jensen Fykerud (f.1850) i 1937

Av Else Kleven

Disse var mine besteforeldre på farssiden. De bodde på Fykerud fra bestefar kjøpte gården i februar 1880. Sammen med kone og fire barn drev han gården frem til 1927. Da solgte han gården til sin eldste sønn og svigerdatter (Johannes og Karen), som var mine foreldre.

De «gamle» flyttet etter hvert opp i 2. etasje, og den unge familien som besto av mor, far og to små jenter, overtok 1. etasje.

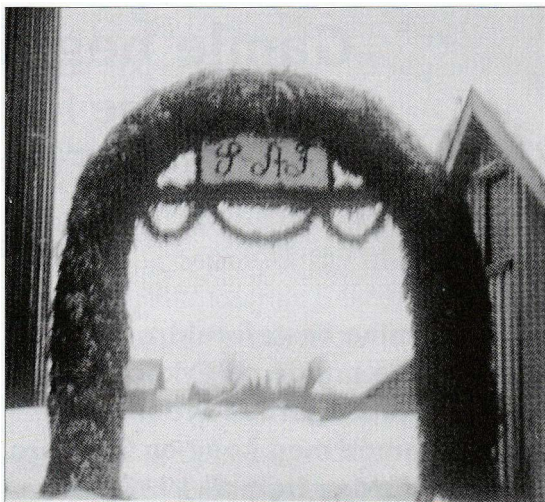
Bestefar Anton hadde på denne tiden blitt blind etter en mislykket

Kistene på låven.

Portal forside

Portal forside.

øyeoperasjon. Han forble blind de siste ti årene av livet sitt.

Både bestefar Anton og bestemor Sofie døde hjemme i januar 1937 med bare noen timers mellomrom. Alt skulle foregå hjemmefra. Låven ble pyntet og gjort i stand til «kapell», hvor de to kistene ble plassert til den dagen begravelsen skulle finne sted. Det ble også lagd en fin port pyntet med

granbar i utkjørselen fra gården.

Begravelsesdagen var det samling hjemme. Mange i slekta hadde reist langt, og som skikken var ble det servert mat og drikke til alle fremmøtte før avreise til kirken.

Etter vanlig begravelsesrituale, som da foregikk på låven, gikk ferden til gravplassen ved Eidsberg kirke. Det var bare hesteskys den gangen, og det

Før talen.

Så ta da mine hender, og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd
Min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender, og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Efter talen.

Den store hvite flokk, å se
Som tusen berge full av sne
Med skog omkring
Av palmesving,
For tronen — hvo er de?

Det er den helteskare som
Av hin den store trengsel kom
Og har sig todd
I lammets blod
Til himlens helligdom.

Der holder de nu kirkegang
Med uophørlig jubelklang
I høie kor,
Hvor Gud han bør
Blandt alle englers sang.

Begravelses-sangenes

Før talen; Så ta da mine hender.

Etter talen; Den store hvite flokk å se

Gravstenen.

ble et langt gravfølge. Hesten som dro vogna/sleden burde være svart. Det var bare en av våre hester som var svart, så vi fikk låne en i nabolaget.

Etter jordfestelsen reiste alle tilbake til Fykerud hvor det var minnesamvær, og det ble servert middag og kaffe.

Alle som skulle reise langt fikk også kveldsmat.

Jeg var fire år den gangen, og begravelsen gjorde et voldsomt inntrykk på ei lita jente. Jeg har et klart bilde av alle hendelsene – nå nesten 80 år senere.

Eidsberg kirke – «Østfolddoment» Postkort fra siste del av 1960-tallet. Foto: Carl Normann. Utlånt fra Jul Aage Krosbys postkortsamling